

ACTIVITAT D'AULA 1 - EL MISTERI DE L'HOMICIDI SOBRE PAPER

OBJECTIU

Desenvolupar un relat a partir de l'aportació d'una sèrie d'objectes que serviran com a mecanismes per entendre com funciona qualsevol narració i la seva comprensió per part de qui ens escolta.

TEMPS NECESSARI

15 minuts: 5 de treball sobre la pròpia història i de dibuix de tres objectes, 5 d'especulació sobre la història d'un altre grup i 5 d'exposició dels relats i avaluació.

NOMBRE DE PERSONES

Grups de 3-4 persones.

NECESSITATS TÈCNIQUES

Una cartolina i uns retoladors.

INSTRUCCIONS

1. Es reparteix una cartolina per grup, on hi ha dibuixada la silueta d'un cadàver.
2. Cada grup hi ha de dibuixar tres objectes que contribueixin a explicar com s'ha produït la mort i han de pensar la història que ha provocat la mort d'aquesta persona. Per tant, cal que hi hagi una certa coherència entre els objectes.
 - Per exemple: pistola, cigarreta, mascareta.
3. Un cop acabada aquesta fase, s'intercanvien les cartolines i cada grup intenta resoldre el misteri de la mort que té davant a partir dels tres objectes que ha dibuixat l'altre grup.
4. Finalment, s'exposa el relat de l'homicidi o de la mort davant de tots, tot intentant captar l'interès de la resta d'assistents. Les històries han de contenir referència als tres objectes i també poden incloure elements contextualitzadors inventats.

GUIA PER A L'AUTOAVALUACIÓ I REFLEXIÓ

L'exercici posa a prova la capacitat de creació de relats i l'ús de mecanismes per generar-los. En aquest sentit, planteja:

- La necessitat de partir sempre d'un fet inductor que motiva la narració (en aquest cas, l'objecte que explica les raons de la mort).
- L'obligació de concretar un element que provoca un gir en el relat (el dibuix de l'objecte que representa l'arma homicida generalment té aquestes implicacions).
- La conveniència d'inserir elements que serveixin a la catàlisi del relat, i, per tant, al seu desenvolupament (el tercer objecte dibuixat sovint compleix aquesta funció).
- La personalització de la narració i el detallisme que es posen en circulació en tractar de fer creïble la història.
- Les estructures de principi i final que ofereixen un marc per a la narració.
 - Per exemple: Un policia de paisà (aquest fet explica per què tenim implícitament una **pistola**) estava espiant un sospitós en una benzinera i, mentre esperava, es va encendre una **cigarreta**. La mala sort va ser que duia la **mascareta** posada sense haver-se'n adonat, fet que va provocar que se li encengués primer la mascareta i que acabés morint per inhalació de fum.
 - Però es pot explicar diferent, començant pel final: Va morir per inhalació de fum. Seguia un sospitós de robar cotxes d'alta gamma i tenia la possibilitat d'enxampar el cap de la màfia més perillosa d'Europa. Aquell dimarts 1 de juliol, en plena llum del dia i a 38 graus, l'Antoni era allà, veient com el sospitós tramava alguna cosa a la benzinera del poble. Podia fer-se famós enxampant-lo. Molt famós. I per això estava tan nerviós. Va encendre's la cigarreta mentre l'observava, amb tanta mala sort que la mascareta FFP2 que duia posada se li va encendre. Al cap de tres hores moria el policia de paisà, que no havia enxampat el cap de la màfia, per inhalació de fum.